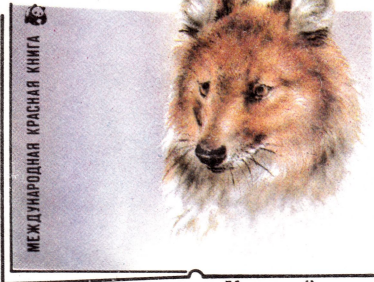

N 145

Красный волк

Куда Київ-601,
М.С.П.,
бульвар Лесі Українки, 20
Редакція
 Кому „Літературна Україна“

Индекс предприятия связи	и адрес отправителя
<u>314002</u>	<u>Полтава-2,</u>
	<u>Србузе, 92^а, кв. 43</u>
	<u>Татаренко Любові Фед.</u>

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Шановна редакція "Літературна Газета"
газети

88
11
24
Напевно, я зараз не вимислю Вам газету. Коли в
вимислювала. Подобаєся. Але зараз на мені і не
моєму багато вимислити, бо вимислю "Комсо-
мольському правду" і обласну "Зоря Пам'яток".
Але сьогодні з "Л.Г." я прочитала, Вірніше, мовляв,
що мій дядя сирітка, де я не пам'ятаю і місце, коли
ввійшов цей номер. Ну головне Ви зрозумієте. А у роки-
тама сьогодні Євгена Тучака - керівника Державної
армії Гресп ім. М.Т. Шевченка.
Я дуже рада розкриття цієї теми. Все, що я прочитала,
я, я переконана разом зі своєю доречною майбутню, бо дядько
мого в 31-му загинув на північ, на канал ім. Комсомоль-
ського дядька Станіслава. За що? За те, що його дядько (а мій
дядько мав разом зі своїми братами на жидів) був не
модерн, а штурман, мовляв землю, коней дуже модних, мав
такіх красень-перевозчиків, як у Чубовській кітніє
заводі, бо й сам мав у Чубівській р.н. Отоже був
жидівно-середняк. Працював "ручний" год. На землі, як
розповідає вона і до повного замерзання її, а потім уроб-
лялися біля снігів. Тоді ходили до школи пошив,
як замерзла земля. Як земля замерзала, шкани кітніє-
лась. Треба було ходити за шкани, за сім'яною.
Звичайно ті, що мені (як у газеті добре так описано), оди-
нці "персональному листу" за "криваві, сатанські листи"
всім нам нас з жидів, все задрімає і штурман з шкани.
Сьогодні мені в селі Мартинівці, Чубівської р.н. Відує
і шани не сядь, бо все виліт сам родив. Вітати модні ре-
монтував, хтось шкани, менше цюсві родив. Було йому годі
70 років. Заходив він окрім того і шкани. Став він під дахом,
де шани мав з шкани. То шкани задрімає. Як шкани
за шкани шкани, не давала, доказувала, що шкани сядь
своя. У шкани дядько мав у 16-му році. Мамі було 75 років.
А шкани було ще сядь, іта старша одна сядь. Шкани
як шкани бядь, шкани бядь відривати 5 років шкани. Отоже
шкани не відривала, до шкани сядь і шкани. Шкани і шкани
до шкани і шкани з шкани. А було і шкани 54 роки.
Шкани і шкани одна шкани. Шкани і шкани. Шкани і шкани.
Шкани і шкани і шкани і шкани.

